

GOIKO ICHASO GOZOA

Eskutitza nere adiskide leyal dan On Antonio Arzác jaunari

Adiskidea, negarrez ala
Eztakit asi kantuan;
Irudi guztiz mingarri batek
Illun jartzen nau goguan;
Kendu ezinda berau darabilt
Aspaldichoan buruan,
Jo ta biraldu arren datorkit
Eulien gisa beinguan;
Orregatikan azaldu nai det
Ito gaberik barruan,
Jakin dezaten ez echean ze
Lar au gaur zer dan auzuan.

Adiskidea, entzuten nago
Erreka-soñu gozua,
Nere artean nik diotala
Minberaturik barrua;
¡Ay! ondo orrek baleki zer dan
Ichaso amorratua!
Baña gaztea dalako, nola
Ariña daukan burua,
Ondamendira joanagatik
Arkitutzen da ichua,
Bestela ain pozik orrek eraman
Eluke egingo gogua.

Osteruntzean galdetuko det
Errekarikan bidean,
¿Nork geratzen du ipiñi arren
Eragozpenak aurrean?
Obedituzten ezpadakite
Iñori ere charrean,
Kolpe aundiak artuta lertu,
Naiz egiñ arri artean,
Presetatikan saltaturikan
Emen, an eta bestean,
Konturatutzen ezpadirade
Erori gabe sarean?

Baña erreken begi ichuak
¡Zeñ laster diran argitzen!
¡Zeñ laster diran ur gezak berez
Ziranak gazi arkitzen!
Eta kartzelan preso daudela
Chit dutenean ikusten
¡Zeñ laster ere arkaitzen kontra
Diran suturik jaikitzen!
¡A! gisajoa orrat jechirik
Ezta mendira biurtzen,
Ezta beiñ galdu ezkerokoan
Kondenaturik salbatzen!

Adiskidea, egiñagatik
 Gaur gauza arrigarriak,
 Erreken kontra alper litzake
 Artzea baña neurriak;
 Mendietatik begiztatzean
 Ichaso zelai aundiak,
 Zoratzen dira daudelakotzat
 Anche berentzat gloriak;
 Ta uzten dituzte bein da betiko
 jayo ziraden tokiak,
 An bizi arren ardiak pozik
 Eta kantatzen choriak.

¡Zeñbat gisajo ere ur gisa
 Iñozentzia garbian,
 Goyetan jayo ta aziagatik
 Nastutzen dira urian,
 Sinistu zuten kale ederretan
 Zala aukera guztian,
 Bizi izaten eroso eta
 Pozgarri danen erdian,
 ¡Arzác maitea! baña aingeru
 Gazte ziranak mendian,
 ¿Asko ez dira zartu ta chartu
 Einda ill Babilonian?

¡Zeñbat jakintsu fedegabekok
 Erreka itsuen moduan,
 Ere jarraitzen dute ill arte
 Beren iritzi zoruan,
 Zoriontasun billa jardunik
 Arkitzen eztan lekuan,
 Eta alferrik nekaturikan
 Bizi guztian munduan,
 Ondatzen dira, baña ez urdun
 Ta bai ichaso suzkuan,
 Ez irtetzeko andik geyago
 Betikotasun osuan!

¡Antom kutuna! ezin ninteke,
 Baña ni emen mututu,
 Ari onetan egi samiñak
 Esaten nai det jarraitu;
 Aita Adanek egin ezpalu
 Bezela iñoiz bekatu,
 Mundu au dala Paradisua
 Askok oi digu sinistu;
 Salbea jarri zuenak baña
 ¿Ez ote zuen asmatu
 Negardun ibarraren izenaz
 Lur au egiñaz markatu?

Adiskidea: Paradisua
 Galtzeak gabiltz onela,
 Jayotzatican begira ondo
 Zer dan gizona bestela;
 Itzik estali batere egiten,
 Negar maisuak bezela,
 ¿Nola ote da ark egitea
 Mundura alako sarrera?
 Baldin badator bizi izatera
 Eta aiñ erri onera,
 ¿Nola jotzen du agoniako
 Soñurik onen onena?

Nik esango det, lagun laztatia,
 Egi au barru barruti,
 Negarrez asi nintzan bezela,
 Ozta jayorik lenbizi,
 Seaska baten gero negarrez
 Nintzala ere bai azi;
 Len gaztetan ta oraiñ zartzean
 Negarrez nazala bizi;
 ¿Negar gabeko egunik emen
 Gaur arte ezpadet ikusi
 Nondik ta nora aurreruntzean
 Izan ninteke farreti?

¡Anton nerea! abereak chit
 Alaya dute jayotza,
 Nik jostaketan ikusi oi det
 Berealañen bildotsa;
 Jayo ta laster ikusi oi det
 Chala poz pozik saltoka,
 Orobat ere ikusitzen da
 Chittoa nola beoka,
 ¿Negarrez baño lenago ere
 Choria chorrochioka
 Asitzen bada, nola ote da
 Aurra asten illeta joka?

Errekak bera jechiko diran
 Bezela nago seguru,
 Ez dala inoiz lur au egingo
 Gureztat biurtu zero;
 Pobretasunak bagaitu illuntzen
 Eta diruak alaitu,
 Aberats aundi ziran ainbestek
 ¿Nola buruak urkatu
 Dituzte emen diruz biotzik
 Egin gaberik asetu?
 . . . . .
 Arrosak nai ta zituztelako
 Arantzak non nai arkitu.

Adiskidea, biok dakigu
 Iya sei milla urtean
 Gizon ichuak dabilizatela
 Zorionaren atzean;
 Baña alferrik zergatik ori
 Irichi dute lurrean
 Santuak utsik, jarraiturikan
 Jesusi leyaltadean;
 Jarraiturikan Golgotaraño
 Aldapan bide latzean,
 Sarri askotan kantatzen illik
 Gurutze samin batean.

Adi zazute fedegabeak,
 Emen bakarrik dontsuak
 zan dirala eta izango
 Jesusen eskolakuak;
 Ilko zerate zuek bigar ta
 Etzi biziko santuak;
 Diradelako oyen egintzak
 Ez lurrak usteltzekuak,
 Eta bai, andik ernetzen diran
 Landare besangatsuak,
 Mundua mundu eman ditzaten
 Azi onaren frutuak.

Nere lagun on kristau zintzoa,
 Aldapan gora igotzea
 Ondo dakigu ez tala berdin
 Nola menditik jeistea;
 Orregatikan chit erreza da
 Errekai jarraitutzea,
 Baña gloriak nola Olinpon
 Daukan beretzat echea,
 Obeko degu guk fededunok
 Aruntz artzea bidea,
 Maiteturikan Jesusek goitik
 Ekarri zuen legea.

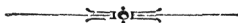
Nere anima, etzera ura,
 Baizikan zera usoa,
 Ezker aldean bezela dezu
 Eskuyan ere egoa;
 Zera egazti guztiz azkarra
 Ego zabal on biko,
 Aldapan bera ur gisa narras
 Etzera jechitzekoa,
 Ezpada aidez egan egiñaz
 Zerura igotzekoa,
 Goza dezazun atsegiñezko
 Goiko ichaso gozoa.

<p>Anton, orra or, zeñ larrek neri Emaren zidan miñ ta miñ, Bera kanpora atera arte Izan det ainbat zeregiñ; Orra errekek zer itzneurtuak Dizkidan jarri eragiñ,</p>	<p>Parka nazazu zorrotzegicho Baldin baditut gaur egiñ; Aitortzen dizut baña ala ere Egin detala alegiñ, Jaungoikoari onra ematen Baita zerorri atsegiñ.</p>
--	--

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Ochandion, 1899-ko garizuman.

LAS PALOMERAS DE ECHALAR

Hemos visto una estadística de los resultados de la caza de tórtolas, palomas torcaces y cholomas (palomas zuritas) desde el año 1866, en que D. Joaquín Arrivillaga se encargó de la dirección de tan famoso cazadero hasta la fecha.

En los 33 años que abraza la estadística se han cobrado 160.198 piezas de las tres especies citadas, lo que representa un promedio anual de 4.854 piezas cazadas.

El año en que se registró el mayor resultado fué el de 1893, en que se cobraron 7.368.

Las cifras anteriores dan idea de la importancia de las palomas de Echalar, cuya fama ha traspasado las fronteras y atrae á muchos cazadores extranjeros.

Hace ya más de cuarenta años que el célebre escritor americano, el capitán Maine-Reid, hablaba con encomio de éste cazadero del Pirineo nabarro en su novela «Los cazadores de osos» y después, varias revistas venatorias y aun los periódicos diarios de algunas capitales de Europa, han hecho descripciones de la caza de palomas y de su importancia en Echalar.

Felicitemos al Sr. Arrivillaga por los resultados obtenidos en las palomas desde que aquellas se hallan bajo su dirección.

